

RISCANVI I RESPONSABILITATS

CONSELLERA, LA COMUNITAT PENITENCIÀRIA NO ENTENEM QUE NO S'HAGIN DEPURAT RESPONSABILITATS PER PART DEL DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA QUAN JA HA PASSAT MÉS D'UN MES DE L'ASSASSINAT DE LA NÚRIA

Un feminicidi en un context laboral que ha tingut lloc en l'àmbit públic i que a hores d'ara no ha produït cap cessament, dimissió o separació de rellevància ni de qui està al capdavant de la conselleria ni dels càrrecs digitals que pengen d'aquesta.

Aquest assassinat, que és sens dubte la manifestació més extrema de la violència contra les dones, davant la vergonya i l'estupefacció de tots els professionals penitenciaris, no ha estat condemnat en l'àmbit institucional per la consellera, ni pel seu departament. Ningú dels que en formen part ha estat capaç de mostrar públicament repulsa per aquest crim masclista.

La visió esbiaixada que s'ha anat oferint en les declaracions oficials és tota una operació de maquillatge estètic que no fa més que generar opacitat

EL PROBLEMA DEL RISCANVI

La consellera va comparèixer al Parlament el 21 de març d'aquest any dient que la darrera avaluació del RisCanvi de l'assassí es va dur a terme el 13 de juliol de 2023. Havien passat, per tant, més de 6 mesos.

Força sindical de Catalunya

934812834
@ccoogenepresons
@ccoopresons
genepresons@ccoo.cat
agrupaciódepresons.ccoo.cat

Per què no va explicar als profans en la matèria que aquest RisCanvi estava CADUCAT?

S'ha acreditat també que el reclus responsable del crim havia estat sancionat a l'octubre de l'any passat per agredir un altre intern. Aquest incident es qualifica de una falta disciplinària molt greu prevista a l'art. 108 del RP que **requereix per a poder ser cancel.lada el transcurs del termini de 6 mesos des del compliment de la sanció, mesos que a data d'avui encara no han transcorregut.**

Que en les normatives d'activitat laboral dels interns en els centres penitenciaris no es tingui en compte per accedir a una destinació aquest període de cancel.lació que ve imposat en una de les disposicions més importants que ha de regir en les nostres actuacions **és, si més no, preocupant.**

Sembla que els interessos de producció del CIRE emergeixen de la manera més descarada permetent a interns que han protagonitzat recentment incidents violents (baralles, etc.) poder accedir a llocs de treball tan delicats, com seria la cuina, sense que hagin ni tan sols completat la sanció.

L'OTL (òrgan tècnic laboral) té una regulació pròpia que sembla regir-se'n bàsicament per criteris que li permeten al CIRE augmentar els seus beneficis any rere any i que sembla evident que poc tenen a veure amb les orientacions rehabilitadores i de reinserció. **Criteris que deixen de banda les mesures de seguretat interior i que no tenen en compte la mala conducta dels interns, a menys que aquesta es manifesti durant el desenvolupament de l'activitat laboral.**

A banda d'això, quan durant el període de vigència de sis mesos del predictor es doni un esdeveniment crític (i es consideren esdeveniments crítics entre altres: la conducta agressiva), **el protocol RisCanvi perd la seva vigència. S'HAVIA ACTUALITZAT L'AVALUACIÓ DEGUDAMENT?**

També s'ha evidenciat que l'intern va rebutjar donar compliment al seu programa individual de tractament per poder progressar de grau. Va negar-se a participar en intervencions psicosocials i a fer activitats,

al·legant motius com ara que “no tenia al·licents a l’exterior i que li mancaven incentius a fora del centre penitenciari”.

Davant aquests factors intervinents en l’avaluació i valoració del risc, **queda palès, d’una banda que la determinació actuarial ha estat del tot errònia i, de l’altra, que la gestió del risc resulta un fracàs des de moment que permet que aquesta tipologia d’interns accedeixi a un lloc de treball on té a la disposició tot un sortit d’armes blanques.**

Amb aquestes dades sobre la taula, **afirmar com va fer la consellera que tots els paràmetres de risc eren baixos i que la tragèdia ocorreguda era difícilment previsible, no és més que una altra FAL·LÀCIA.**

Si l’avaluació RisCanvi hagués estat degudament actualitzada potser s’hauria pogut detectar que l’evolució del pres no era tan favorable com vostè ha assegurat.

Cal recordar que per a l’assoliment de l’objectiu de la rehabilitació cal per a una banda, l’avaluació i valoració del risc, i, de l’altra, la seva gestió, i en el crim ocorregut a Mas d’Enric, s’evidencia que en l’aplicació de sistema, que des de la conselleria tan aferrissadament es defensa, hi ha serioses mancances que han de dur forçosament a l’autocrítica, qüestió aquesta que s’ha trobat molt a faltar en totes les intervencions institucionals per part del Departament de Justícia.

Sabem que és a través de l’avaluació i gestió del risc que es proposen les decisions més importants que afecten el resultat de l’execució de la pena (règim de vida, sortides, programes individuals de tractament, etc.).

Un cop valorats els factors de l’escala RisCanvi, **es generen els resultats que es determinen per mitjà d’un algoritme de càlcul i esdevé una determinació actuarial.**

Aquest algoritme cada cop està més lluny de ser infal·lible i sembla evident que es manipula en funció dels capricis polítics de cada govern (ara la tendència clara és augmentar les estadístiques “d’obertalitat”) sense que existeixi cap mecanisme de governança que el sotmeti a auditoria i que permeti saber quin pes té cada un dels 43 factors de risc (RisCanVi-C) que prediu l’eina.

Quan el nivell de risc de reincidència i la complexitat del cas són baixos i, per tant, es considera que no hi ha necessitats criminògenes a abordar, el nivell d'intervenció ha de ser molt baix.

Es considera que, per a aquestes persones, l'efecte punitiu de la pena per si sol és suficient per reduir la probabilitat futura de tornar a delinquir. Així doncs, el cost de recursos ha de ser mínim: la intervenció per part dels professionals ha de ser el menys intrusiva possible; només cal fer el necessari perquè es compleixi la pena (aquest paràgraf està extret i copiat de manera literal del manual d'aplicació del protocol de valoració RiscanVi pública per la SMPRAV el 2019). Donat l'anterior, la conducta i l'evolució observada per l'assassí es correspon a un cas de baixa complexitat? Està clar que no.

La manca de confiança amb el col·lectiu de rehabilitació és, entre altres, un dels factors que han dut a aquesta deriva.

La influència del RiscanVi s'hauria de limitar a orientar el dictamen humà, però a avui dia passa tot el contrari. L'algoritme té un pes eminentment superior que s'anteposa sistemàticament al criteri dels professionals.

Aquestes qüestions aquí exposades no fan més que engrossar el llistat de motius que des dels diferents actors socials s'han anat indicant durant aquest últim mes. Tots ells sumats evidencien la necessitat urgent de tancar una etapa nefasta a la SMPRAV.

L'ASSUMPCIÓ DE RESPONSABILITATS

La dimissió del director del CP Mas d'Enric, de forma consensuada amb la SMPRAV perquè passi a assumir funcions de coordinador de seguretat a l'Àrea d'Informació i Seguretat (AIS), sembla una broma de mal gust.

Rellevar a qui va abandonar Mas d'Enric per un problema de seguretat i assignar-li com a nou destí l'AIS, on se centrarà en qüestions relacionades amb la seguretat en les presons catalanes, no pot

Força sindical de Catalunya

934812834
@ccoogenepresons
@ccoopresons
genepresons@ccoo.cat
agrupaciódepresons.ccoo.cat

considerar-se més que com una provocació i una evidència més que el Departament de Justícia no està per la labor de propiciar la distensió ni l'acostament amb els sindicats de presons.

En les intervencions de la consellera, i després de tenir el desvergonyiment de qualificar-ho inicialment com a "dues morts violentes", **s'ha limitat a demanar un minut de silenci per "l'assassinat d'una treballadora"**.

Li diem NO Consellera, els fets ocorreguts no són solament això, són la forma més greu d'exercir violència contra les dones: causant-les-hi la mort

En les seves compareixences públiques s'ha omplert la boca demanant respecte per als drets dels interns. **El dret a la vida és el primer dels drets humans i es refereix bàsicament al dret a viure i no ser assassinat per altre?**

La comunitat penitenciària ha respectat sempre de manera exquisida els drets fonamentals de la població penitenciària

Ni tan sols durant les protestes es van veure afectats. No es pot dir el mateix en referència als drets dels treballadors de presons, que **amb la seva connivència es veuen trepitjats dia rere altre.**

Les manifestacions fetes en la carta signada pels responsables actuals i passats del Departament de Justícia, referint-se a l'exitós model penitenciari català, són quan menys insultants en aquests moments en què l'estupefacció ho inunda tot, en els temps de crisi com el que estem vivint, aquest tipus d'actuacions de reafirmació no fan més que generar un efecte bumerang.

Tancar files al voltant de la figura d'Amand Calderó, erigint-lo en un dels grans impulsors del model penitenciari català és riure's de tots els serveis penitenciaris.

CCOO hem cobert ja la trajectòria professional del secretari de mesures penals (feu clic). Calderó es mereix qualsevol qualificatiu menys el d'exemplar.

El model penitenciari català s'ha anat construint des de 1984. Avui en dia ho continua fent i tot i que és indubtablement perfectible, **amb l'assassinat de la nostra companya des de la conselleria i de cara a l'opinió pública s'ha volgut demonitzar al col·lectiu penitenciari** dient sense embuts que el que volem és entrar en derives regressives i tornar a models fracassats.

Manipular així les reivindicacions de la comunitat penitenciària és vomitiu

No s'ha pretès qüestionar i jutjar tot un sistema. **S'ha volgut evidenciar que la participació de determinats actors en aquest model penitenciari, com és el cas d'Amand Calderó i de la consellera Ubasart, no només no han aportat res constructiu al sistema, sinó que han tret a la llum pública les deficiències i les tristes conseqüències de la seva mala gestió i de les polítiques profundament errades que han aplicat.**

Sota la responsabilitat de Calderó han tingut lloc incidents constants a les presons catalanes, hi ha hagut un increment de les agressions als treballadors i aquesta deriva és la que ha dut a l'assassinat de la Núria del qual el secretari de mesures penals y la consellera són els responsables últims.

Cal depurar i assumir responsabilitats no només per l'assassinat de la Núria sinó també per la pèssima gestió de la posterior crisi penitenciària que vostè mateixa ha provocat

Els funcionaris no demanem un augment de sou. Per què es gestiona aquest assumpte com si es tractés d'un problema laboral? Estem demanant mesures de seguretat per poder treballar preservant la nostra vida.

Les xifres que recull el seu propi departament evidencien que **en 7 anys s'ha triplicat les agressions a professionals** i vostè no només no ha posat ni una sola mesura per reduir-les sinó que **ha estat capaç d'afirmar que durant el seu mandat s'ha vist una recaiguda dels indicadors. A les dades ens remetem per assegurar-li que això és MENTIDA. L'augment d'atacs a funcionaris amb vostè a la conselleria no només no ha parat sinó que ha arribat a límits que no s'havien d'haver traspassat mai: l'assassinat d'una companya a mans d'un intern.**

Parafraçant a la consellera quan va manifestar que: “dimitir seria el més fàcil en aquest moment”, li diríem: **faci-ho fàcil, consellera, presenti la seva dimissió, i abans de fer-ho proposi al Govern la separació del Sr. Amand Calderó del seu càrrec.**

Barcelona, 15 d'abril de 2024

US CONTINUAREM INFORMANT!